

WOLFGANG AMADEUS MOZART

Por: Eva Rodríguez

Naceu en Salzburgo (Austria), o 27 de Xaneiro do ano 1756 ás oito da noite. Cumpriuse polo tanto, no ano que pasou, o douscentos cincuenta aniversario do seu nacemento. O pai, Leopold Mozart, casou con Anna María Pertl, coa que tivo seis fillos, dos que só sobreviviron dous: María Anna, nacida en 1751, coñecida como Nannerl e Wolfgang Amadeus que acabaría sendo un dos máis grandes xenios da música occidental.

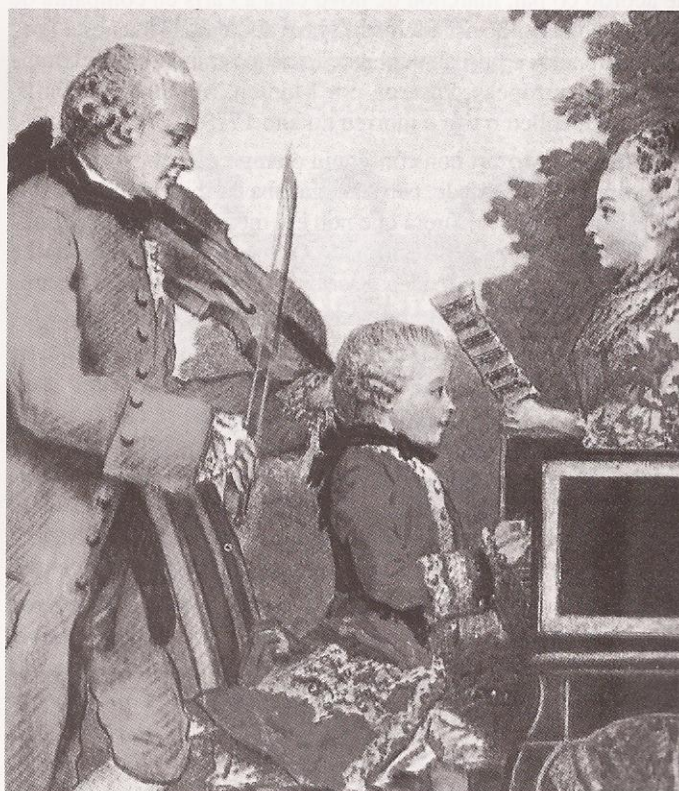
W. Amadeus Mozart criouse nun ambiente totalmente musical: o seu pai tocaba o violín na capela do príncipe arcebispo de Salzburgo e foi vicemestre; ademais era un bo compositor instrumental e inventou un método para violín. A pequena Nannerl foi unha pianista precoz. O seu progreso era tal que Leopold escribiu un libro de exercicios pensando só nela e que empregaba para darlle clases. Conta Nannerl nas memorias que Amadeus xa tocaba o piano aos catro anos e que aprendeu só de escoitar e de practicar durante horas, cando ela remataba as súas clases.

Con cinco anos colleu papel e pluma e púxose a escribir un concerto para clave. Cando o pai mirou aquilo dixo que era moi difícil de tocar. Entón o pequerrecho contestou que por iso era un concerto e que era preciso practicar para tocalo; de seguida púxose ao piano e comezou a interpretar.

Cando Leopold se decatou do talento dos seus fillos decidiu presentalos en público, así que no ano 1762 viaxaron ata Múnic para actuar diante de Maximiliano III, príncipe de Baviera. Isto foi o comezo dunha grande lista de viaxes por diferentes lugares de Europa. Primeiro Viena onde tocou diante da emperatriz María Teresa e onde demostrou a súa habilidade facéndoo cos ollos vendados. Pasados uns días o neno colleu a escarlatina e tiveron que regresar a Salzburgo.

Despois de catro meses, Leopold preparou un coche axeitado, contratou un cocheiro e marchou polas cidades máis importantes dando concertos cos seus fillos: Munich, Augsburg, Stuttgart, Mannheim, etc.

Mannheim era a corte do príncipe do Palatinado, Carlos Teodoro. Contaba coa orquestra máis moderna e prestixiosa de Alemaña. Nesta cidade W. Amadeus escoitou concertos marabillosos e recibiu unha grande cantidade de diñeiro como agasallo do príncipe. Seguiron camiño por Coblenza, Bonn, Colonia, Aquisgrán, ata Bruxelas. En Bruxelas tocaron no pazo de Carlos de Lorena. En novembro de 1763 chegaron a París, Versailles e París outra vez, coñecendo músicos tan importantes como Schobert ou Eckard. En abril de 1764 emprenderon viaxe cara a Londres, onde foron recibidos polo rei Xurxo III, tocando no pazo de Buckingham. Aquí coñeceu a Johann Christian Bach e os dous xenios fixéronse amigos.

De regreso á casa pararon na Haia. Nesta cidade os dous irmáns colleron unhas gravísimas febres que os tiveron en coma durante unha boa tempada e que case os matan. Repostos da enfermidade seguiron viaxe por Amsterdam, Amberes, Bruxelas e París de novo. Na capital francesa W. Amadeus estreou algunhas das obras que xa compuxera el mesmo. Entraron nas cidades máis importantes de Suíza e chegaron a Salzburgo en novembro de 1766.

Cando Leopold lle contou ao príncipe arcebispo todas as aventuras da viaxe, este nomeou a Amadeus mestre de concertos, aínda que tiña só dez anos. Por estas datas escribiu "Cantata fúnebre, K 42".

Como o neno amosaba interese pola ópera, Leopold preparou a segunda viaxe e marcharon por Italia que era o paraíso da ópera. Non levaron con eles a Nannerl, pois xa tiña dezaioito anos e non espertaba tanta admiración como cando era nena.

Entraron en Milán no ano 1770. Aquí o pequeno Mozart coñeceu a Giovanni Battista Martín, que era unha grande personalidade dentro da música italiana e que lle deu algúns consellos técnicos. En Roma foron recibidos polo papa Clemente XIV e contan que, estando nunha cerimonia na Capela Sixtina, Wolfgang escoitou o "Miserere mei Deus", composición que era propiedade do Papa e que ninguén podía interpretar fóra da Capela. Ao saír escribiuna de memoria sen equivocarse nin faltarlle unha soa nota. Por estas datas xa recibían encargos importantes para compoñer.

En marzo de 1773 volveron a Salzburgo, onde pasaron catro anos sen case moverse. Foi unha época moi creativa: "Os cuartetos vieneses", "Sinfonía nº 25", "A finta giardiniera", son algunhas das moitas composicións feitas. Despois dun tempo Amadeus enfadouse co arcebispo Colloredo, rachou o contrato e, sen estar de acordo co pai, marchou de novo cara a París en compañía de súa nai, comezando así a terceira viaxe do xenio. Tiña neste intre vinte e un anos e buscaba unha ocupación remunerada nalgũa das cortes europeas. Pasaron por Múnic, Mannheim e París. Aquí a nai colleu o tifo e morreu no ano 1778.

Amadeus Mozart non conseguiu o emprego que buscaba, sen o pai tiña máis liberdade, pero non gañaba cartos e entón tivo que dar clases de música, tarefa que non era moi do seu agrado. Unha das alumnas era filla do duque de Guines que lle encargou un concerto para frauta. Amadeus escribiu "Concerto para frauta, arpa e orquestra", obra que foi unha das máis célebres deste músico.

Despois dun mes de morrer a nai, Mozart recibiu unha carta de Leopold onde lle dicía que volvese pronto a Salzburgo, pois morrera o mestre da capela e podía conseguir este emprego. Ao momento de chegar, no ano 1779, Colloredo deulle o posto de organista da corte, pagándolle bastante pouco. A partir deste intre a actividade creativa do músico foi en aumento: "Idomeneo" e "O rapto do serrallo" son dúas das óperas máis coñecidas. Non podemos esquecer que o conxunto das composicións pasa de trescentas.

De todos os xeitos Colloredo e Amadeus nunca se levaron ben. As pelexas entre eles eran constantes por calquera motivo, así que un día Wolfgang deixou de novo o traballo e esta vez marchouse cara a Viena. Instalouse na casa dos Weber, que necesitaban diñeiro e arrendaban habitacións. Alí coñeceu a Constanze Weber coa que casou na catedral de Santo Estebo no ano 1782. Tiña vinte e seis anos.

Durante a súa estancia en Viena desenvolveu as facetas de profesor, compositor e intérprete. A súa fama medrou rapidamente. Contan que nesta época o emperador organizou unha curiosa competición na que participaron Muzio Clementi, considerado o mellor músico do momento e Amadeus Mozart. Parece ser que a vitoria foi para o xenio de Salzburgo.

Nos tres anos seguintes toma contacto con F. Joseph Haydn, Johan Sebastián Bach e Händel. Estuda a súa música con moito interese, perfeccionando a arte da composición. En obras como "Adaxio e fuga en do menor, K 546" nótase a influencia destes tres compositores.

O ano 1783 foi moi importante para o matrimonio. Mudaron de residencia, naceu o primeiro fillo dos seis que tiveron, foron de visita a Salzburgo e na súa cidade natal estreou "Misa en do menor", obra que é a mellor representación de Mozart en arte sacra, estando presentes o pai e a irmá e tendo un rotundo éxito.

Máis tarde, no 1785, Leopold viaxou a Viena para comprobar a vida do seu fillo e quedou impresionado do traballo e da fama que tiña. Tamén de que gañaba moitos máis cartos ca el. Por estas datas saen ao público tres óperas que son verdadeiras xoias musicais: "As vodas de Fígaro", "Don Giovanni" e "Cosi fan tutte".

Axiña morreu o pai e morren tamén catro dos seis fillos que tivo; só sobreviviron dous: Franz Xaver Wolfgang e Carl Thomas. Amadeus estaba cada vez máis canso e a súa saúde falláballo bastante. Así e todo en setembro de 1791 estreou "A frauta máxica", ópera de enorme beleza e que algúns relacionan coa masonería. Morreu o 6 de decembro de 1791, cando estaba traballando nun "Réquiem" que deixou sen rematar. Foi enterrado no cemiterio de San Marcos nun foxo común e sen moitos amigos que lle desen o derradeiro adeus.

Wolfgang Amadeus Mozart foi un xenio único e irrepetible no mundo da música: pola súa agudeza psicolóxica, pola extraordinaria tenrura interior, pola capacidade de inspiración e innovación, o gusto polo poder do trágico, pola grande sensibilidade, refinamento, virtuosismo, orixinalidade, perfección, graza e ledicia que demostrou. Estamos diante dun talento que coa súa música foi e segue sendo capaz de equilibrar o corazón, os sentidos e o espírito da humanidade. Ademais de todo isto foi un grandísimo estudoso e traballador como nos di el mesmo: "A xente pensa que me foi doado adquirir a miña arte, podo asegurar que ninguén se esforzou tanto coma min no estudo da composición, e que sería moi difícil atopar algún compositor célebre que eu non estudara polo miúdo".

Deleitémonos pois con verdadeiro pracer coa música deste marabilloso xenio.

